

ת"פ 40313/04/15 - מדינת ישראל נגד ו ק

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 40313-04-15 מדינת ישראל נ' ו ק

בפני בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ו ק

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים בניגוד לסעיפים 192, 382(ב) + 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 19.4.15 תקף הנאשם את המתלוננת עת שהתה בדירת המתלונן בכך שהיכה מספר מכות אגרוף בראשה ובגופה, הטיח את ראשה בקיר, אחז בחולצתה ומשכה לעבר היציאה מהדירה. בהמשך, בתחנת המשטרה, איים הנאשם על המתלונן בסיום חקירתו בכך שאמר לו: "אתה רוצה שהיום שלך יהיה היום האחרון ב---" כל זאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

הסדר טיעון

2. ביום 8.1.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לא יורשע בו וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. ב"כ המאשימה תעתור להרשעת הנאשם, והטלת מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי, ב"כ הנאשם יעתור להימנע מהרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם, כבן 42 נשוי ואב לילד בן 21, עלה לישראל בשנת 2000 כתייר והחליט להישאר בישראל. אשתו ובנם המשותף עלו לישראל לפני חמש שנים. הנאשם נעדר עבר פלילי.

עמוד 1

בהתייחס לעבירות הנדונות שירות המבחן ציין כי הנאשם מודה בהן באופן חלקי. הרקע לעבירות נעוץ בכך שהנאשם לא איתר המתלוננת, דאג לה, החל בשתיית אלכוהול תוך ניסיון לאתרה. לאחר שעות, כשאיתרה, היא ביקשה שיאסוף אותה, והוא משך אותה מהדירה. שלל כי הרביץ לה. הסביר את התנהגותו כקנאה ופחד שאשתו תעזוב אותו ומתוך סערת רגשות. איים על המתלונן משום שראה בו כמי שמתערב ביחסיו הזוגיים.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת והתרשם שהיא מוסרת מידע מצומצם ונוטה לטשטש מידע אודות המערכת הזוגית בינה לבין הנאשם.

שירות המבחן התרשם שמדובר באדם יציב תעסוקתית, נעדר עבר פלילי מאוד מחויב למשפחתו.

שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות של"צ. מאחר שלא הוצגו נימוקים המצדיקים הימנעות מהרשעה, לא המליץ שירות המבחן לבטל ההרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הפנתה לחומרת המעשים, לערכים שנפגעו, הפנתה לאמור בתסקיר וביקשה לאמץ המלצותיו ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם ביקש לסטות מהמלצת שירות המבחן לעניין ההרשעה ותיאר את מערכת היחסים בין הנאשם לבת זוגו שאופיינה בקשר רב שנים של תמיכה כלכלית ורגשית עוד בהיות המתלוננת בחו"ל עם ילדם המשותף. ב"כ הנאשם ציין שהמתלוננת עלתה ארצה וקיבלה מעמד של אזרח ארעי וטען שבשל קיומו של הליך זה מתעכבת בקשתה של המתלוננת לקבל אזרחות ישראלית מן המניין. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט "נוהל הערות גורמים בבקשות למעמד בישראל מכוח קשר זוגי עם ישראלי" (מסומן נ/1), לדבריו הרשעה בעבירות אלמ"ב עלולה להכשיל את קבלת האזרחות.

ב"כ הנאשם הגיש את פסק הדין בתמ"ש 25411-08-15 (מסומן נ/2) הקובע שהנאשם הוא אביו של הילד. הילד קיבל אזרחות ישראלית. לאור האמור, על מנת שלא להכשיל את הליך ההתאזרחות של המתלוננת, ובשים לב שמדובר במעידה חד פעמית ביקש ב"כ הנאשם להימנע מהרשעה.

6. המתלוננת התייצבה בבית המשפט ביקשה לומר דברים. ציינה שיחסייהם תקינים ומדובר במקרה חד פעמי.

דין

מתחם העונש ההולם

6. **הערכים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם** הם: זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט עמוד 2

זכות של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה והזכות לשלוות נפשו של אדם.

על הפגיעה בערכים אלו יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

7. בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס לאפשרות הוצאת דברי האיום מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה.

עמד על כך כב' הש' גולדברג בע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מ"י**:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

יפים לעניין זה גם הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' הש' ביניש ברע"פ 2038/04 לם נ' מ"י, פ"ד ס(4) 105, 96 (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסויימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

8. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירת התקיפה היא לכל הפחות ברף הבינוני. התקיפה מתבטאת בכך שהנאשם היכה את המתלוננת מספר מכות אגרוף בראשה ובגופה, הטיח את ראשה בקיר, אחז בחולצתה ומשך אותה לעבר היציאה מהדירה בה שהתה. למתלוננת לא נגרמה חבלה כתוצאה ממעשיו.

מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירת האיומים היא ברף הבינוני בשים לב לתוכן האיום ולעובדה שהאיום התרחש בתחנת המשטרה.

9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע העבירות על רקע דאגתו וקנאתו לבת זוגו

אותה לא איתר משך מספר שעות. לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות, לא היה תכנון בביצוע, לא היה שימוש בנשק קר או חם, לא נגרמו למתלוננת חבלות או נזק כלשהוא. נתתי דעתי לכך שהתקיפה היתה במידה לא מועטה של אלימות. לקחתי בחשבון שהאיומים נעשו בתחנת המשטרה לאחר שהמתלונן נחקר.

10. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

• רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). תקיפת בת זוג. במהלך ויכוח דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אווז בצווארה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש השית על הנאשם 6 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

• רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.15), שתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

• רע"פ 9118/12 **פרגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13), איומים. הנאשם הגיע לבית זוגתו, כשהוא שיכור והבחין בה עם אדם נוסף. הנאשם ניסה לתקוף את האדם הנוסף ואיים על המתלוננת כי יהרוג אותה. הנאשם צעיר ללא הרשעות קודמות. הנאשם נידון למאסר על תנאי וצו מבחן. ערעורים על עצם הרשעתו במחוזי ובעליון נדחו.

• רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11), 5 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ושתי עבירות איומים. על רקע רצונה להיפרד ממנו, איים הנאשם על אשתו כי ירצח אותה, זאת מיד לאחר לידת בתם, בעודה שוכבת בבית החולים. בהמשך, היכה אותה בראשה ואיים שיביא לאשפוזה ויקחו ממנה את ילדיה. בהזדמנויות נוספות סטר לה, היכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה ואף נשכה. על המבקש נגזרו 9 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

• רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10) תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש איים על אשתו. בהמשך, סטר לה בפניה, לקח סכין והצמידו לצווארה ואיים כי יהרגה. בהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו ואיים לרצוח אותה. בימ"ש גזר על הנאשם 10 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

• רע"פ 3152/08 **חמו נ' מדינת ישראל** (23.10.08) עבירה של תקיפת בת זוג בתנאים מחמירים. המבקש תקף את אשתו כשהכה אותה בראשה בידיו ובעט בה בחלק גופה התחתון לעיני ביתו הקטינה. בימ"ש הטיל על המבקש 12 חוד' מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה כך שירצה בסה"כ 18 חוד' מאסר, מאסר על תנאי והתחייבות. המחוזי קיבל הערעור באופן חלקי כך שהפחית עונשו ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בבית משפט עליון נדחתה.

• עפ"ג (י-ם) 46599-01-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.15) איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפת בת זוג. המערער הטריד את אשתו עת שהתה אצל השכנה בכך שהתקשר אליה ודרש ממנה לחזור לבית וניפץ צלחות. במועד אחר, המערער אחז בידה של המתלוננת, נטל סכין והחל מטלטל את המתלוננת כשהוא אומר לה "תיזרי" רגע לפני שזרק הסכין לכיור. בהזדמנות נוספת, שבר המערער חפצים בתוך הבית, במהלך ויכוח עם אשתו. כל האירועים בפרק זמן של למעלה משנה. בימ"ש קמא גזר מע"ת וענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

• עפ"ג (י-ם) 57596-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.8.15) איומים ושני אישומים של תקיפת בת זוג.

המערער, אחז בלסטה של גרושתו בעודו מחזיק סכין. באישום אחר תקף את המתלוננת בפניה. במחוזי נקבע מתחם של מאסר בפועל לתקופה קצרה שיכולה לריצוי בעבודות שירות עד מס' חודשי מאסר בפועל. בית משפט קמא גזר 5 חוד' מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, וענישה נלווית. ערעורו של הנאשם התקבל ועונשו הוקל ל- 45 ימי מאסר שירוצו העבודות שירות.

· עפ"ג (מרכז) 3328-05-15 **פלונני נ' מדינת ישראל** (6.9.15), המערער הודה והורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג בשתי הזדמנויות ונדון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, וענישה נלווית. ערעורו לעניין רכיב המאסר בעבודות השירות נדחה.

· עפ"ג (י-ם) 48832-10-15 **פלונני נ' מדינת ישראל** (9.8.16), תקיפת בת זוג ואיומים. על רקע ויכול בין המערער לאשתו הדף המערער את אשתו בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. נידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו נדחה.

· ע"פ (חיפה) 2350-02-13 **פלונני נ' מדינת ישראל** (7.11.13), איומים, היזק בזדון ותקיפת בת זוג. הנאשם שהיה בגילופין התנהג באלימות כלפי רעייתו וילדיו. נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמיד המאסר על שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות.

11. לאור כל המפורט לעיל, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות בנסיבות תיק זה נע ממאסר מותנה ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ביטול הרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

13. **ישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.**

נסיבות האירוע חמורות.

הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי הרשעה תגרום לו נזק קונקרטי.

לא נעלמו מעיני דברי ב"כ הנאשם, כי הרשעה עלולה להכשיל את בקשת המתלוננת לקבלת אזרחות, אלא שעיון בסעיף 3.2 בנוהל שהוגש (נ/1) מלמד כי רק אם יוטל על הנאשם מאסר ממושך עלול העונש להכשיל את הליך קבלת האזרחות. (גם מאסר ממושך אין בו כדי להכשיל באופן אוטומטי את בקשת האזרחות- אלא הדבר תלוי בשיקול דעת של הגורמים הרלוונטים).

ההרשעה לכשעצמה, על פי הנוהל, אין בה כדי לפגוע בהליך ההתאזרחות של המתלוננת.

לאור האמור, משלא שוכנעתי כי עצם ההרשעה תפגע בסיכויי קבלת האזרחות, משלא שוכנעתי כי יגרם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה, ולאור חומרת הנסיבות, לא מצאתי כי התקיימו התנאים החריגים המצדיקים ביטול הרשעת הנאשם.

כאמור, גם שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ על ביטול ההרשעה.

14. לאור האמור אני קובעת כי הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

עונשו של הנאשם

15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
 - זקפתי לזכותו את היותו נעדר עבר פלילי.
 - לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי עצם ההליך המשפטי עיכב את הטיפול בבקשת האזרחות של בת זוגו.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו בתסקיר. את היותו בעל משפחה, מנהל חיים נורמטיביים ומגלה יציבות תעסוקתית.
 - לקחתי בחשבון את עמדתה העונשית של המאשימה, אשר עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, של"צ והתחייבות.
 - לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן.

16. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. גוזרת על הנאשם 3 חדשי מאסר וזאת על תנאי, לבל יעבור תוך 3 שנים מהיום את העבירות בהן הורשע.
- ב. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 160 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה. השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן תוך 60 יום מהיום ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ככל שיש מוצגים, אלו יושמדו.

כספי הפיקדון שהופקדו במסגרת תיק המעצר, יוחזרו לנאשם בכפוף לכך שאין עיקולים על הפיקדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ז, 06/09/2017 במעמד הנוכחים.